

UUTISKIRJE

Kirjaimellisesti lämmin tervehdys Kyprokselta

Suomenkin uutisiin nousseet Välimeren alueen ja Lähi-idän helteet ovat todellakin tänne nyt saapuneet, ja mittari näyttää varjossa noin 40 astetta. Pienetkin tuulenvireet ovat laantuneet. Tätäkin kirjettä raapustelen nyt toimiston ilmastointilaitteen alla. Ulos huvittaa lähteä sitten, kun aurinko alkaa painua mailleen.

Vaikka täällä ei juuri nyt konkreettisesti tuulekaan, niin muutoksen tuulet ovat puhaltaneet Suomen Lähetyseurassa. Tehtäväni vaihtui vuodenvaihteessa niin, että nykyisin vastaan Lähi-idän ja Pakistanin työn lisäksi myös Latinalaisen Amerikan työstämme. Onneksi saan toimia osana asiantuntevaa ja taitavaa tiimiä, mistä olen näin uuden äärellä todella kiitollinen.

Työtehtävän muuttumisen lisäksi edessä on myös muutto takaisin kotimaahan, sillä yt-neuvottelujen seurauksena Lähetyseura päätti sulkea Kyproksen toimistonsa. Palaan jo heinäkuussa takaisin Suomeen, mistä käsin työtä on nyt päätetty jatkaa. Täytyy myöntää, että ikävä näitä maisemia kyllä tulee ja samalla myös hieman huolettua etäisyyden ja matkustusajan piteneminen Lähi-idän toimintamaihimme. Aika näyttää, miten homma lähtee rullaamaan.

Humanitäärinen kriisi jatkuu

Kuten kipeän hyvin tiedämme, mikään ei ole viime vuoden lokakuun seitsemännen päivän jälkeen ollut ennallaan Israelissa ja Palestiinassa. Gazan sota jatkuu, ja orastavista tulitaukotoiveista huolimatta inhimillinen kärsimys jatkuu ja alueen ilmapiiri on äärimmilleen jännittynyt. Humanitäärinen kriisi pahenee päivä päivältä, ja ihmisten elämä on muuttunut päivittäiseksi selviytymistaisteluksi Gazan lisäksi myös Länsirannalla. Ihmiset eivät edelleenkään pääse töihin Israelin puolelle ja iso osa perheistä on menettänyt elantonsa.

Huoli ihmisten toimeentulosta on ensimmäinen, ja oikeastaan ainut keskustelun ja yhteisen huolen aihe kaikkien alueen kumppaniemme kanssa. Vierailin Jerusalemissa kesäkuun ensimmäisellä viikolla ja tapasin mm. Jordanian ja Pyhän maan kirkon piispan Ibrahim Azarin ja opetustoimenjohtajan virkaa hoitavan Eva Azarin. Keskustelut venyivät miettiessämme keinoja, miten Suomen Lähetyseura kriisin keskellä voisi parhaiten auttaa tilanteesta kaikkein eniten kärsiviä ihmisiä ja toisaalta, miten parhaiten osaisimme tukea kumppanikirkkoamme auttamaan heidän työnsä piirissä olevia ihmisiä.

Eri uskontokuntien yhteinen marssi ihmisoikeuksien ja rauhan puolesta Jerusalemissa. Kuva: Miikka Kallio

UUTISKIRJE

Yhteisesti jaoin sen ajatuksen ja tuskan, että mitä tahansa olemmekin pystyneet ja pystymme tekemään, se kaikki tuntuu niin riittämättömältä. Samalla muistutimme toisiamme, että jokaista meitä tarvitaan ja että pahin, mitä voisimme tehdä, olisi antaa periksi. Kaikki mahdollinen apu on korvaamattoman tärkeää. Unohtamatta yhteistä rukousta, johon aina päätämme tapaamisemme.

On myös tärkeää muistaa, kuinka lukemattomat järjestöt ja ihmiset niin Israelissa kuin Palestiinassakin uskontokunnasta riippumatta ponnistelevat yhdessä sodan ja inhimillisen kärsimyksen lopettamiseksi. Tästä saimme hyvän esimerkin seuratesamme eri uskontokuntien yhteistä rauhanmarssia Jerusalemissa.

Iloa ja kyyneleitä Beit Sahourin koulussa

Risto Heikkinen, Miikka Kallio, Ammi Kallio ja kaikkia viihdyttänyt vapaaehtoinen. Kuva: Eva Azar

Niin kauan kuin on uskoa, niin kauan on toivoa. Niin kauan kuin on tekoja, on toivoa. Niin kauan kuin on ihmisiä, jotka auttavat muita, niin kauan on toivoa. Tästä saimme elävän todistuksen, kun saimme koulun lomien lähestyessä vierailla Beit Sahourin koulussa Länsirannalla ja osallistua oppilaille järjestettyyn aktiviteettipäivään. Oli koskettavaa nähdä, kuinka koko henkilökunta ja erityisesti tietysti lapset edes hetkeksi näyttivät unohtavan jatkuvasti iholla olevan pelon ja huolen ja heittäytyivät leikkimään, laulamaan ja tanssimaan yhdessä.

Erityisen koskettavan ja unohtumattoman päivästä teki se, että oppilaiden joukossa oli myös 68 Gazasta evakuoitua perheensä ja kaikki sukulaisensa menettänyttä lasta. En koskaan tule unohtamaan heidän silmistään kuvastunutta suurta surua enkä niitä tarinoita, joita saimme heidän kokemastaan päivän aikana kuulla. Lähtemättömän vaikutuksen jätti myös mahdollisuus tavata ja jutella niiden ihmisten kanssa, jotka oman henkensä uhalla ja vaivojaan säästämättä ovat saattaneet lapset turvaan ja mahdollistaneet heille uuden tulevaisuuden.

Päivän onnistumiseksi oli opettajien avuksi myös tarjoutunut suuri joukko vapaaehtoisia vanhempia ja muita yhteisön jäseniä, jotka kukin omien kykyjensä mukaan olivat mukana yhteisessä juhlapäivässä, kuka ruokaa valmistamassa, kuka peliksi pukeutuneena viihdyttämässä lapsia. On todellinen etuoikeus, että Suomen Lähetysseuran työntekijänä saan omalta pieneltä osaltani olla mukana tukemassa tällaista työtä.

UUTISKIRJE

Pakistanin kumppanien tukena

Kuten aiemmin aluejohtajan kirjeessäni kirjoitin, on ensiarvoisen tärkeää ja välttämätöntä, että ennen työmme päättymistä Pakistanissa työmme pääpaino viimeisten vuosien aikana tulee olemaan Peshawarin hiippakunnan, Kristillisen opintokeskuksen ja raamattukirjekoulun hallinnon ja talouden kehittämisessä. Tämä on mahdollista ainoastaan kumppanin lähtökohdista käsin. Meidän on kohdistettava tukemme mahdollisimman pitkälti kumppaneidemme toiveiden ja näkemysten mukaisesti. Tiivis yhteydenpito on siis välttämätöntä.

Turvallisuussyistä työntekijämme eivät ole pystyneet matkustamaan Pakistaniin vuosikausiin. Siksi olikin erittäin hienoa ja tärkeää, että tiimimme vierailu maassa onnistui nyt keväällä huolellisten valmistelujen jälkeen. Jälleen kerran tuli todetuksi, kuinka merkittävää on aidosti kohdata ihmisiä muutenkin kuin vain teams-puheluiden välityksellä. Tästä on hyvä jatkaa yhteistä suunnittelua ja vuoropuhelua.

*Lähetysseurasta Iiro Pankakoski, Heli Vuohelainen ja Elina Mikkola Peshawarin hiippakunnan talousjohtajan Nadeem Gillin kanssa.
Kuva: Iiro Pankakoski*

Mitä parhainta kesää

Lopuksi haluan vielä toivottaa teille kaikille mitä parhainta kesää, lämpimiä uimavesiä, aurinkoisia päiviä ja suven suloisuutta. Siitä kaikesta pääsen pian toivottavasti itsekkin nauttimaan.

Lämmin kiitos työmme tukemisesta.

Miikka Kallio

Lähi-idän ja Latinalaisen Amerikan aluejohtaja

Koti ja työpaikka siirtymässä Kyprokselta Suomeen heinäkuussa

Rukousaiheet

- FELM-keskuksen työntekijöidemme turvallisuus ja työhyvinvointi
- Latinalaisen Amerikan kumppanimme ja työmme

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa.